



ที่ อว ๐๒๐๐.๔/ว๑๗๑๓

ถึง หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม/สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ
ที่เป็นส่วนราชการและในกำกับ/สถาบันวิทยาลัยชุมชน/สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

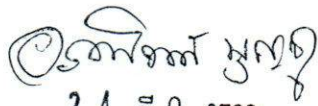
สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ขอส่งสำเนาหนังสือ
ของกระทรวงแรงงาน ที่ รง ๐๒๐๗.๕/ว๔๔๕ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๖ เรื่อง ขอส่งประกาศคณะกรรมการ
ค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) มาเพื่อโปรดทราบและกรุณาแจ้งหน่วยงานในสังกัด
รวมทั้งโรงเรียนสาธิตในสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทราบต่อไป ทั้งนี้ สามารถเรียกดูรายละเอียดหนังสือ
แจ้งเวียนข้างต้นได้จากเว็บไซต์สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(<https://www.ops.go.th/th/>) ในหัวข้อ ประกาศ > เลือกหนังสือเวียนหน่วยงาน

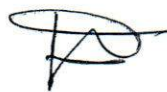
เรียน อธิการบดี

- ๑) เพื่อโปรดทราบและพิจารณา
- ๒) เห็นควรมอบ - ทุกหน่วยงาน

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๖


24 มี.ค. 2566



(นางสาวสุดใจ สุขคง)

ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี
24 มี.ค. 2566

กองกลาง

กลุ่มบริหารทรัพยากร

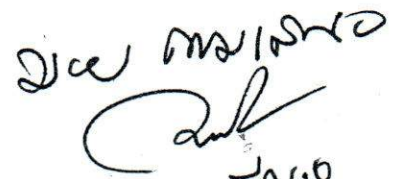
โทร. ๐ ๒๖๑๐ ๕๒๘๓

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : jenjira.k@mhesi.go.th

เรียน ผู้อำนวยการกองกลางศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์
แจ้งทราบ



- ทราบ/ติดตามเสนอ
- อนุญาต/อนุมัติ ดำเนินการตามระเบียบ
- สำเนาแจ้ง.....


๒๔ มี.ค. ๒๕๖๖

(ผศ.ดร. วิชิต สุขทรง)
รองอธิการบดี


(นายวุฒิชัย รัตนพันธ์)
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ
กองพัฒนานักศึกษา



กลุ่มบริหารทรัพย์สิน
เลขที่รับ 2420.เวลา.12.44
วันที่ 16 เดือน มี.ค. พ.ศ. ๒๕๖๖

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
เลขรับ 100A3
วันที่ 16 มี.ค. 2566
เวลา 14.23 น.

ที่ รง ๐๒๐๗.๕/๑๕๕๕

กระทรวงแรงงาน
ถนนมิตรไมตรี ดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑) มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอส่งประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

เรียน ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และคำชี้แจงประกาศฯ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกระทรวงแรงงาน โดยคณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศ เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๓๒ ง ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยประกาศนี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป เพื่อให้ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ และมีหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสม เป็นธรรม สอดคล้องกับทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และการจ้างงานในตลาดแรงงานในปัจจุบัน (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย)

ในการนี้ กระทรวงแรงงานจึงขอส่งประกาศฉบับดังกล่าว มาเพื่อขอความร่วมมือหน่วยงาน ท่านประชาสัมพันธ์ให้หน่วยงานในสังกัดทราบด้วย ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดประกาศฯ เพิ่มเติมได้ทาง www.mol.go.th หัวข้อ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ >> อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ >> ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) พร้อมคำชี้แจงประกาศฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางนภสร ชูสุโข)

ที่ปรึกษาวิชาการแรงงาน ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองเศรษฐกิจการแรงงาน

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗ - ๑๑๓๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ wco@mol.mail.go.th, minimumwage588@gmail.com



ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๑ ได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา โดยใช้มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นเกณฑ์วัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ ความสามารถ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“มาตรฐานฝีมือ” หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ข้อ ๓ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคทอไนส์และหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสามสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยสิบบาท

(๗) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบบาท

(๘) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตักหน้าชุดหลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบบาท

(๙) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๑๐) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบห้าบาท

(๑๑) สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดัก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๑๒) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (โภชนบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๓) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (วาริบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๔) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสัปปายะ (สุนทรบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๕) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานผสมเครื่องดื่ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๑๖) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๑๗) สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

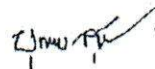
ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๑๗) คำว่า "วัน" หมายถึง เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้อัตราค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้นหนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖



(นายบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๔๐ ตอนพิเศษ ๓๒ ง ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ลงวันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาอาชีพช่างเครื่องกล และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๗ สาขา โดยให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป ดังนั้น เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๒. ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ ซึ่งในการจัดทำอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อศึกษาและจัดทำร่างอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาอาชีพช่างเครื่องกล และสาขาอาชีพภาคบริการ รวม ๑๗ สาขา สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบกิจการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมีไชนายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย
อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียด
เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็น
ของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจ
อยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์จะเห็นได้ว่า
แต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
ที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพ ในแต่ละสาขา และในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง
ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้าง
ลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไร
ในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงาน
ไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงาน
ในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม* ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์
การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บ
บรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ฝ่า ถาก ทอน ขุด
ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา
หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกันน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง
จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน
แห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่า
อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใด
ได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้อง
ตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ
ให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

* ค่าจ้างกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๑๗ สาขา

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๑. สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม ได้แก่	
๑.๑ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบส่งถ่ายกำลัง	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน อุปกรณ์จับยึดต่าง การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ ทหาร) การหาร้อยละ และการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์อย่างง่าย โครงสร้างและการทำงานของระบบส่งถ่ายกำลัง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา ระบบส่งถ่ายกำลัง โดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบให้	๔๙๕
๑.๒ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างระบบปั๊มและวาล์ว	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้ทักษะพื้นฐานในด้านความปลอดภัยทั่วไปในการปฏิบัติงาน การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป (Measuring Tools) การใช้เครื่องมือทั่วไป (Hand Tools) การใช้คณิตศาสตร์พื้นฐาน (บวก ลบ คูณ ทหาร) การหาร้อยละและการแปลงหน่วยของมาตราวัด การอ่านแบบและสัญลักษณ์ขั้นพื้นฐาน การจำแนกชนิดการใช้งาน ปั๊มและวาล์วรวมถึงอุปกรณ์ประกอบที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบและการบำรุงรักษา เบื้องต้นของระบบปั๊มและวาล์ว โดยมีผู้แนะนำหรือคอยตรวจสอบให้	๕๑๕
๑.๓ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างประกอบโครงสร้างเหล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้ คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และมีความสามารถในการตัด ดัด พับ เจาะ เจียรระโน ตกแต่ง และประกอบงานด้วยการเชื่อมเหล็ก	๕๐๐
๑.๔ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างปรับ	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้ คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นช่างที่มีความรู้และทักษะ ในการใช้เครื่องมือพื้นฐาน สร้างชิ้นงานเพื่อนำไปประกอบกับชิ้นงานอื่น ๆ ตามแบบงาน ที่กำหนดให้และมีเกณฑ์คลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน ± 0.20 มิลลิเมตร	๕๐๐
๑.๕ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาผู้ควบคุมระบบงานเชื่อมมิก - แม็ก ด้วยหุ่นยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเตรียมความพร้อมด้านความปลอดภัย ในการทำงาน สถานที่ปฏิบัติงาน การป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หุ่นยนต์เชื่อม เครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบ เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติงาน แก๊สปกคลุม วัสดุ อุปกรณ์จับยึดชิ้นงานและทำงานตามแบบสั่งงาน การควบคุมการเคลื่อนที่ หุ่นยนต์เชื่อม การเขียนโปรแกรม (teaching) การเรียกใช้โปรแกรมการเชื่อมงานได้ การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ช่วยงานได้อย่างถูกต้องปลอดภัย การตรวจสอบ ข้อบกพร่องของชิ้นงาน การจัดเก็บเครื่องเชื่อมพร้อมอุปกรณ์ประกอบเครื่องมือที่ใช้ ในการปฏิบัติงานและสถานที่ปฏิบัติงานได้	๕๒๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๑.๖ สาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรม สาขาช่างเทคนิคและหุ่นยนต์อุตสาหกรรม		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบติดตั้ง และตรวจสอบการทำงานของระบบทางกล ระบบนิวแมติกส์ ระบบไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ และการควบคุมหุ่นยนต์อุตสาหกรรมเบื้องต้น และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๕๔๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการอ่านแบบ เตรียมวัสดุอุปกรณ์ ประกอบติดตั้ง ศึกษาขั้นตอนการทำงานของเครื่องจักรและการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนลำดับขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม (Flowchart) กำหนดตำแหน่ง Input และ Output และตำแหน่งการเคลื่อนที่ของหุ่นยนต์ เขียนโปรแกรม และตรวจสอบความถูกต้องของโปรแกรมควบคุมการทำงานของเครื่องจักรโดยใช้ PLC และโปรแกรมควบคุมการทำงานของหุ่นยนต์อุตสาหกรรม และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๖๓๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความรู้และความสามารถในการเขียนโปรแกรม PLC และ HMI ตามฟังก์ชันการทำงาน เขียนโปรแกรมเพื่อการตรวจสอบการทำงานของระบบอัตโนมัติเขียนโปรแกรมเพื่อติดต่อสื่อสารของระบบอัตโนมัติ บำรุงรักษาหุ่นยนต์อุตสาหกรรม ตรวจสอบ และแก้ไขข้อผิดพลาดของระบบอัตโนมัติทางไฟฟ้า ระบบทางกล และระบบการสื่อสาร และคำนึงถึงความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	๗๑๕
๒. สาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
๒.๑ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาช่างซ่อมรถแทรกเตอร์การเกษตร		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทศนคติและกิจนิสัยอยู่ในระดับต้น ทำหน้าที่ถอด ล้าง ตรวจสอบเบื้องต้น ประกอบ ติดตั้ง บำรุงรักษา และปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้างาน	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทศนคติ อยู่ในระดับ ๒ สามารถตรวจวิเคราะห์หาสาเหตุข้อขัดข้องเบื้องต้น กำหนดงานซ่อมบำรุง ปรับตั้ง ปฏิบัติการซ่อมบำรุง สามารถใช้เครื่องมือพิเศษได้อย่างถูกต้อง เขียนรายงาน และทำประวัติรถแทรกเตอร์การเกษตรตามอาการที่เกิดขึ้นให้หัวหน้างานได้	๕๓๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ทักษะ ทศนคติอยู่ในระดับสูง มีความชำนาญในการตรวจวิเคราะห์หาสาเหตุข้อขัดข้องของระบบต่าง ๆ สามารถใช้เครื่องมือตรวจสอบและวิเคราะห์ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ กำหนดงานบริการ งานซ่อมบำรุง ปฏิบัติงานซ่อมบำรุงระบบต่าง ๆ ของรถแทรกเตอร์การเกษตร การจัดการด้านเอกสาร และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้	๖๒๐
๒.๒ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลัง		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ในการบังคับควบคุมเครื่องจักรรถดักหน้าชุดหลังให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และปลอดภัย ตลอดจนการทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ของงาน เช่น ดัก ขุดดิน งานปรับพื้นผิวเอียง งานวางท่อได้ เคลื่อนย้ายเครื่องจักรได้ รวมถึงการซ่อมบำรุงเครื่องจักรในเบื้องต้นได้มีประสิทธิภาพสูงสุดตามมาตรฐานที่ผู้ผลิตกำหนดไว้ และมีเจตคติที่ดีในการทำงาน	๕๘๕

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๒.๓ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถชุด	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๗๐
๒.๔ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถลากจูง	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงาน เป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๕๕
๒.๕ สาขาอาชีพช่างเครื่องกล สาขาพนักงานควบคุมเครื่องจักรรถตัก	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ในการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี สามารถวิเคราะห์วินิจฉัยปัญหา การตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็น อย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ได้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือ นำความรู้และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ โดยเฉพาะการตัดสินใจ และเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม	๕๒๐
๓. สาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่	
๓.๑ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีปายะ (โภชนบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๓.๒ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีปายะ (วาริบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้น และให้ไปรักษา ตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐
๓.๓ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขานักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ไทยสปีปายะ (สუნธบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม แบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแล ตนเอง ผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำ และการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ	๕๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวม ที่ต้องมีความรู้ ความสามารถและ ความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการ และให้คำแนะนำเบื้องต้นได้ ทั้งนี้ มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๖๐๐

หน่วย : บาท/วัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้าง ไม่น้อยกว่า
๓.๔ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาพนักงานผสมเครื่องดื่ม		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ช่วยบาร์ (Bar Helper) หมายถึง พนักงานที่เป็นผู้ช่วยงานในบาร์ โดยยังไม่มีหน้าที่ผสมเครื่องดื่มหรือเสิร์ฟเครื่องดื่ม	๔๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง พนักงานผสมเครื่องดื่ม (Bartender) หมายถึง พนักงานที่มีหน้าที่เตรียมและผสมเครื่องดื่มขึ้นอยู่กับมาตรฐานและเทคนิคต่าง ๆ	๕๒๕
ระดับ ๓	หมายถึง หัวหน้าบาร์ (Bar Supervisor/Captain) หมายถึง หัวหน้าผู้ควบคุมดูแลพนักงานผสมเครื่องดื่ม โดยมีหน้าที่ประสานกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวกับการเตรียมและการผสมเครื่องดื่มตามที่กำหนด	๖๐๐
๓.๕ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ มีคุณธรรมในการทำหน้าที่ช่วยเหลือบิดา มารดา หรือครู ในการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กอายุต่ำกว่า ๖ ปี	๕๓๐
๓.๖ สาขาอาชีพภาคบริการ สาขาช่างเครื่องช่วยคนพิการ		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐาน การตัดสินใจปานกลาง มีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำ หรือตัดสินใจ หรือคอยตรวจสอบในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่งและแก้ไขขาเทียมระดับได้เข้าและระดับเหนือเข้า ชนิดต่อขามาตรฐาน ซ่อมบำรุงรถนั่ง คนพิการซึ่งบำรุงเครื่องช่วยเดิน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับป้องกันแผลกดทับที่ฝ่าเท้าสำหรับผู้ป่วยที่เป็นโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้า	๕๒๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีความรู้ ความสามารถสูง ใช้เครื่องมือ และอุปกรณ์ได้ดี การตัดสินใจสูงกว่าช่างระดับ ๑ และสามารถให้คำแนะนำช่างระดับ ๑ ได้ ปฏิบัติงานด้านผลิต ประดิษฐ์ ตกแต่ง และแก้ไขขาเทียมระดับได้เข้าและระดับเหนือเข้าชนิดต่อขามีปัญหา ซับซ้อน ทำอุปกรณ์พยุงสันเท้าและฝ่าเท้าสำหรับรักษาเท้าผู้ป่วยโรคเบาหวานและผู้ป่วยที่มีปัญหาที่เท้าชนิดที่มีแผลกดทับ ซ่อมแซม บำรุงรักษาเครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือกล และเครื่องจักรกล และใช้เครื่องมือได้ถูกต้อง	๖๐๐

หมายเหตุ ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน www.dsd.go.th หรือ www.dsd.go.th/standard หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๔๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน www.mol.go.th หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗-๓๘, ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๑๒) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
๑๐ มกราคม ๒๕๖๖